

РЕШЕНИЕ

№ 1487

гр. София, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12313** по описа за **2023** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на Р. И. Д./С./ против Решение №5746/02.10.2023г. по адм.дело №1321/20г. по описа на АССГ. В същата се твърди, че съдът неправилно е отказал събиране на гласни доказателствени средства, което е довело до недоказаност на исковата претенция. Претендира се отмяна на постановения съдебен акт и се иска уважаване на предявения иск.

В писмен отговор ответникът заявява неоснователност на касационната жалба.

Касаторът, редовно уведомен, поддържа депозираната жалба. Претендира отмяна на съдебното решение и връщане на делото за ново разглеждане.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва касационната жалба. Моли първоинстанционното решение да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и правилност на обжалваното решение.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК от надлежна страна, за която съдебният акт е неблагоприятен, поради което е процесуално допустима.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл. 219, ал. 1 АПК. По смисъла на чл. 220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали първоинстанционният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми, дали неговото решение е валидно и допустимо.

Решението е валидно, допустимо и правилно

Производството пред Административен съд София-град се е развило по предявения от Р. И. Д./С./ против ГД "ИН" иск с правно основание чл. 284, ал.1 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС) за обезщетяване на причинени му неимуществени вреди, за присъждане на обезщетение в размер на 50 000 лв., във връзка с поставянето му в опасност при пътуване за явяване на дело на 30.01.2019г., както и поради отлагане на настаняването му за сърдечна операция в болница „Света Е.“ за времето от 11.01.2019 г. до 30.01.2019 г., с което била създадена опасност за живота и здравето на ищеца, довела до по-голяма продължителност на изпитанията от него болки и страдания, съпътстващи кардиологичен дефицит, както и до чувство за безпомощност и безнадеждност .

С обжалваното решение административният съд е достигнал до извод, че не се доказани незаконосъобразни действия или бездействия от страна на администрацията на ответника Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ на 30.01.2019 г., поради което е отхвърлил предявения иск изцяло.

За да постанови този резултат, съдът е приел за безспорно, че жалбоподателят е имал негативни преживявания във връзка със здравословното си състояние по време на исковия период. От събраните и обсъдени по делото доказателства обаче, не се установява ответникът да е поставил в риск живота и здравето на С., както и със свои действия или бездействия, които да са незаконосъобразни и против установените правила, да е причинил пряко и непосредствено твърдените негативни изживявания.

Настоящата инстанция намира, че първоинстанционният съд е направил прецизен анализ на събраните доказателства и правилно е достигнал до извода, че на касационния жалбоподател е била предоставяна своевременно медицинска помощ, че същият е бил наблюдаван и лекуван в МЦ и болницата към Затвора [населено място], а по отношение на специфичните му здравословни проблеми, началникът на затвора е разпореждал извеждането му до специализирани лечебни заведения, каквото е УМБАЛ „Св. Е.“. В съответствие, въз основа на приложените медицински документи и заключението на СМЕ, са приети за недоказани твърденията, че на процесната дата – 30.01.2019 г. С. е имал насрочена операция на сърцето. От заключението на вещото лице е установено, че на този ден е следвало да се направи изследване, което не е било от спешен порядък. Нещо повече, такова е можело да се изпълни и по-рано, но поради отказ на пациента не е сторено. На процесната дата - 30.01.2019 г., е извършено

транспортиране на лишения от свобода за явяване в съдебно заседание, разпоредено от съд, което е било съобразено със специфичното му (нестабилно) здравословно състояние, със специализиран транспорт - линейка и придружаващо го медицинско лице. Правилно съдът е приел, че ответникът, чрез действията на придружаващото конвоирания медицинско лице е действал адекватно, като е спрял транспорта и е приложил своевременно съответния медикамент. В този смисъл, не е установено негово незаконосъобразно действие или бездействие. Напротив, в хода на съдебното дирене е установено, че поведението на служителя на ответника е допринесло да се предотврати възникването на евентуални опасности за здравето на задържания, както и че поначало болките и страданията на последния са свързани с основните му заболявания и пътуването не е увеличило интензитета на тази симптоматика след това.

Настоящият състав намира, че съдът е изяснил фактическата обстановка по делото, събрал е относимите за правилното решаване на спора доказателства, при приложението на чл. 284, ал. 3 ЗИНЗС, обсъдил ги е в тяхната взаимна връзка и при съобразяване разпоредбата на чл. 284, ал. 5 ЗИНЗС, е направил верни правни изводи относно посочените по-горе обстоятелства, които се споделят от настоящата инстанция. Предвид наличието на достатъчно и относими към правния спор писмени и гласни доказателства, както и заключение на СМЕ, правилно съдът е приел, че събирането на допълнителни гласни доказателствени средства не е наложително. Ето защо, не се споделят доводите за допуснато в хода на първоинстанционното производство съществено процесуално нарушение.

В заключение, настоящата инстанция намира изводите на решаващия съд, за недоказаност на фактическия състав на отговорността по чл.384 от ЗИНЗС и за отхвърляне на предявения иск, за правилни и обосновани, поради което оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Водим от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, X.-ти тричленен състав на Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №5746/02.10.2023г. по адм.дело №1321/20г. по описа на АССГ.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

